

РЕШЕНИЕ

№ 42624

гр. София, 18.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 05.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **12335** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза във връзка с чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ) и чл. 226 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод на Решение № 13004 от 21.12.2023г. , постановено по адм. дело № 4278 по описа за 2022 г. на Върховния административен съд (ВАС), Първо отделение, с което е отменено решение № 993 от 21.02.2022 г., постановено по адм. дело № 7077/2021 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и е върнато делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на АССГ на жалбата на „Милки груп Био“ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ап. 12, представлявано от П. Д. П., чрез адв. С. Ж. от АК – В., адрес [населено място], [улица], ет. 4, офис 10 срещу Решение № 32-189381 от 15.06.2021 г. към MRN № 20BG00100702142R6 от 27.07.2020 г. на директора на ТД Ю. Морска, Агенция Митници, с ново име ТД „Митница Б.“

С жалбата се отправя молба съдът да отмени оспореното решение, с което е променен декларирания от дружеството тарифен номер на стоки от [ЕГН] на [ЕГН] и са определени за досъбиране държавни вземания, като незаконосъобразно. Оспорва направената в хода на административното производство експертиза. Жалбоподателят посочва, че не отговаря на истината твърдението на Централната митническа лаборатория (ЦНЛ), че изследваната проба не се втвърдява, тъй като първо трябва да се отбележи, какво количество от пробата е разтопявано, за да се определи времето на втвърдяване. Посочва се, че използваният метод АОС Сс 16-60 чрез перитрометър може да даде резултат само по отношение на определяне на консистенцията и

пластичната деформация на пастообразни, кремообразни, полутвърди и силновискозни проби. Подчертава се, че няма утвърдена методология за изследване, поради което митническата лаборатория е разработила своя такава, която не отговаря на методологията, описана в приложения стандарт и материалите, използвани за неговото изготвяне. Оспорващият инвокира като довод обстоятелството, че дали точи метод е приложим според европейската стандартизация и може ли въз основа на него да се направи извод дали пробата представлява „палмов шортънинг“ и дали т.нар. „текстуриране“ променя химически продукта. В хода на съдебното производство, жалбоподателят е редовно призван и се представлява от адв. Ж. и адв. Г., които поддържа жалбата. Предлага да се уважи и претендира сторените съдебно-деловодни разноски.

Ответникът – директор на ТД Митница Б., Агенция „Митница“, редовно призван, не се явява, представлява се от юрк. И., която оспорва жалбата. Предлага да не се уважава и да се потвърди обжалвания административен акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от оспорващия.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Между страните не се спори, че на 27.07.2020 г. в Териториална Дирекция Митница Б. „Милки груп Био“ЕАД е представило документи за режим „Допускане за свободно обръщение“ на стока „палмова мазнина IFFCO HQPO 40/42“ 45 300 кг. нето тегло, с произход и държава на изпращане М.. Стоката е декларирана с код по Т. [ЕГН]. Към митническата декларация са били приложени документи: фактура, опаковъчен лист, коносамент, сертификат за движение, сертификат за произход, здравен сертификат и други. От стоката е взета проба за проверка на тарифното класиране с Акт № 2-198А от 27.07.2020 г. и е изпратена до ЦМЛ със заявка за анализ.

Видно от представеното писмо № 32-43855 от 08.02.2021 г., ЦМЛ е представила следното становище за тарифно класиране на стоката в Комбинираната номенклатура на ЕС: Анализиранията проба представлява пластична до твърда маслена маса при стайна температура 25 °C, с хомогенна структура и гладка кремообразна текстура, термично стабилна без разслояване. На база на проведените изследвания и експертната оценка е направен извод, че анализиранията проба представлява палмово масло, което е рафинирано, химически немодифицирано, но преминало през допълнителна крайна обработка за промяна на кристалната структура (текстуриране) за влагане в хранителни продукти, например тесто.

Вземайки предвид определените с експертизата характеристики на анализиранията стока, на основание Правила 1 и 6 от Общите правила за тълкуване на КН и предвид Обяснителните бележки към Хармонизираната система за описание и кодиране за позиция 1517, административният орган е приел, че класирането следва да се извърши в позиция 1517 „Маргарин, хранителни смеси или препарати от животински или растителни мазнини или масла от настоящата глава, различни от хранителните мазнини и масла и техните фракции от № 1516“, код 15179099 на КН, различен от декларирания.

За приложим с Решение рег. № 32-189381 от 15.06.2021 г. към MRN 20BG001007021442R6 от 27.07.2020 г., издадено от Директора на ТД Митница Б., при Агенция „Митница“ е приет код по Т. 151790 99 90. В решението е посочено, че стоката не следва да се класира в декларирания в митническата декларация код по позиция 1511 на КН, тъй като тази позиция обхваща единствено палмовото масло и неговите фракции, дори рафинирани, но не химически променени. Анализът на ЦМЛ е показал, че стоката представлява палмов шортънинг – препарат, съставен само от палмово масло или негови фракции, химически непроменени и получени чрез текстуриране. Текстурирането е специфичен процес и единствено е упоменат в Обяснителните бележки към Хармонизираната система за позиция 1517. На основание новоопределения тарифен код е

приложена ставка за вносно мито 16 % и са определени допълнителни публични вземания за мито и ДДС.

В изпълнение на дадените с решение 13004 от 21.12.2023 г. по адм. дело № 4278/2022 г./ по описа на ВАС указания по делото бе приета Заповед № А 674 от 28.11.2022 г., издадена от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация“; Сертификат БСА рег. № 276ЛИ, валиден от 28.11.2022 г. до 28.11.2026 г.

С Протоколно определение от 27.03.2024 г. съдът изиска информация от Българска служба за акредитация коя българска лаборатория е акредитирана да извършва лабораторни изследвания по методите: рентгенова дифракция, сканираща диференциална калометрия и пенетрация. По делото е получен отговор на 10.04.2024 г., съгласно който не е акредитирана българска лаборатория (л. 45), извършваща изпитване за наличие на „рентгенова дифракция“ и „сканираща диференциална калориметрия и пенетрация“, съгласно изискванията на БДС EN ISO/IEC 17025. С оглед този отговор настоящият съдебен състав бе възпрепятстван по обективни причини да изпълни в тази част указанията на ВАС.

По делото е допусната първоначално двойна Съдебно – химическа експертиза, по която за вещи лица са назначени проф. д-р инж. П. М. и доц. д-р С. М.. В следствие доц. М. си направи отвод, който бе приет и експертизата бе трансформирана в единична. Съдът изслуша заключението и го прие след оспорване от страна на ответника. Вещото лице отговори на въпроси, поставени от двете страни по делото.

Съгласно изложеното в експертизата (л. 334) „...в ДЦМЛ е налична контролна проба..., която съгласно придружаващата стоката сертификат за анализ е със срок на годност до 01.06.2022 г.“, т.е. единствената налична проба е с изтекъл срок на годност, поради което не е направено нейно изследване. При отговора на втори въпрос експертът е посочил, че стандартът AOCS Cc 16-60 на А. на американските химици по маслата е създаден за определяне на твърдостта на хранителни и нехранителни мазнини и емулсии, с помощта на пенетрометричен уред. В тази връзка заключението посочва, че няма утвърден метод за определяне вида на една мазнина по нейната твърдост, тъй като подобно разширение на приложимостта на пенетрационния метод не е посочено и в самия стандарт AOCS Cc 16-60. По тези съображения експертът е направил извод, че с изследване по стандарта AOCS Cc 16-60 не може да се определи вида на стоката (мазнината), а единствено нейната твърдост.

В отговора на пети въпрос вещото лице посочва, че в AOCS Cc 16-60 е посочено, че измерване се извършва само след темпериране на пробата, без върху нея да е упражнено каквото и да е въздействие. Обратно методиката РАП 66 предвижда „изтриване“ на кристалната решетка на мазнината при 70°C. Експертизата категорично посочва, че прилагайки критичната температура 25±1°C за повторно определяне на твърдостта на палмовата мазнина, методиката РАП 66 на ЦМЛ на практика предполага резултата от второто пенетрометрично измерване, а именно – резултатът от измерването „пенетрацията не може да бъде определена“ (отсъствието на твърдост).

В отговора на 11 въпрос експертът е посочил, че наличната в ЦМЛ единствена проба е напълно негодна (значително променена). Допълнително е записал, че от многобройните експерименти (по сходни дела) с проби палмова мазнина, доставена от същия производител и имаща подобни физико-химичен състав и свойства с процесната стока, показват аналогично поведение след разтопяване и охлаждане по описаната в задачата схема. Във всички случаи, при подходящ време-температурен режим и без механично въздействие, палмовата мазнина възвръща нормалната си полутвърда песъчлива консистенция (текстура). Това се случва сравнително бързо (до 48 часа),

когато пробата премине през температура на охлаждане 20-22 °C. Направено е заключение, че

най-вероятно процесната проба палмова мазнина би възвърнала своята твърдост след стопяване ѝ на 70°C и охлаждане за 48 часа на 20-22°C, както е указано в сръбската версия, която е приложена по дело и на нея почива РАП 66, след което да се темперира 48 часа на 25°C според Американския стандарт и тогава да се докладва резултата. В отговор на последния въпрос вещото лице посочва, че температурата и времето за рекристализация на палмовата мазнина след разтопяването ѝ са от решаващо значение. Те трябва да осигурят условия, при които мазнината да е в състояние да се възстанови и да възвърне своята първоначална твърдост. В покой на мазнината са необходими минимум 48 часа (АОС Сс 16-60), а вероятно и двойно повече време (предвид свойството полиморфизъм) за възстановяване (формиране) на кристалната ѝ структура. В заключение е направен извод, че няма научни основания процесната стока да се определя като палмов шортгънинг, прилагайки само методологията РАП 66.

По време на изслушването на вещото лице, същото посочи, че изначално са работили заедно с доц. М. до момента на нейното оттегляне. Професор М. изрично посочва, че е важна температурата, при която олеиновата фракция (ненаситената фракция в маслото), която има точка на топене - 24°C, докато в случая няма такава. Подробно обяснява, че проведените експерименти са направени при стопяване на мазнината, тя не се връща до 24°C температура, а до 25°C и се държи така 8 часа, и 48 часа, и 80 часа да се държи мазнината на 25°C, тя ще има същата стойност, т.е. няма да се промени. При тази температура се отчита една нехомогенна маса, тъй като буталото на пенетрометъра пада надолу до дъното, защото не усеща съпротива. Експертът подробно обясни, че в сръбската версия се използва температура 20°C-22°C, която е стайната температура и която се приема за нормална при всички научни изследвания. Тази температура дава възможност да се измери мазнината. На въпрос на съда подробно обяснява защо с доц. М. са отказали да извършат експеримент на пробата, която е с изтекъл срок на годност. Независимо от това посочва, че 45% от мазнината е олеинова фракция, чиято точка на топене е 24°C, с което именно се свързва предопределеността на резултат, тъй като когато се тръгне от температура по – ниска от стопяването на палмовата мазнина, примерно 26°C точка на топене, тогава се наблюдава разделяне на течна среда от общата фракция. Когато се охлажда обратно, при висока температура от 70°C, слизаме надолу към 25°C, стигайки тези 25°C не сме стигнали до 24°C, която е фаталната точка и която е точката на топене на половината фракция на мазнината (олеиновата фракция, която пропуска буталото на пенетрометъра, а за общата фракция, която вече не е хомогенна. В общение експертът посочи, че тръгвайки от високата температура към ниска такава сме в ситуация мазнината да не може да се втвърди, защото не е достигната температурата на втвърдяване. Не на последно място вещото лице посочва, че Методиката РАП 66 не е стандартизирана и не е официализирана, а представлява вътрешна методика на ЦМЛ, а сама лаборатория не е акредитирана да извършва изследвания с този метод.

Съдът, кредитира изцяло изслушаната СХЕ и не приема възраженията на процесуалния представител на ответника, тъй като същите не касаят достоверността на изложеното в заключението и компетентността на вещото лице, което е многократно назначавано за експерт по различни дела между страните по подобен спор.

В хода на съдебното производство като писмени доказателства са приети представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, 8 –ми състав направи следните правни изводи:

Въпросите относно допустимостта на жалбата и компетентността на органа издал обжалвания акт са обсъдени в Решение № 993 от 21.02.2022 г., постановено по адм. дело № 7077/2021 г. по описа на АССГ и решение № 1300 от 21.12.2023 г., постановено по адм. дело № 4278 по описа за 2022 г.

на ВАС, Първо отделение., поради което настоящият съдебен състав няма да се спира повторно на тези въпроси.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно разпоредбата на чл. 168 АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 АПК.

На основание чл. 84, ал.1 ЗМ за целите на прилагане на чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013 след вдигане на стоките митническите органи имат право да извършат последващ контрол чрез проверка на точността и пълнотата на информацията в декларациите и на придружаващите документи. Редът е регламентиран в чл. 84а и сл. ЗМ. Съгласно чл. 84а, ал.2 ЗМ при последващия контрол се извършва проверка за законосъобразността на действията на проверяваното лице при прилагането на съответните режими, процедури и мерки на търговската политика, както и за изпълнение на задълженията му за заплащане на публичните държавни вземания, събирани от митническите органи. Проверката обхваща стоките, складовите наличности, счетоводните записи, търговската, счетоводната и друга документация на проверяваното лице, която е от значение за конкретния случай.

Актът е издаден в предвидената в чл. 59, ал.2 АПК писмена форма, като съдържа всички изискуеми реквизити, включително подробно изложени фактическите и правни основания за доначисляване на публични задължения.

Съгласно чл. 22, §6 и 7 от Регламент (ЕС) № 952/2013 митническите органи са длъжни преди да вземат решение, което би било неблагоприятно за заявителя, да му съобщят мотивите, на които ще се основава решението, съответно са длъжни да мотивират всяко решение, което е неблагоприятно за него.

При извършената проверка по последващ контрол по реда на чл. 84а и сл. ЗМ е изследвана проба от декларираната стока чрез извършване на експертиза в ЦМЛ с цел установяване на коректния ТАРИФЕН код, към който спада същата. Въз основа на направените констатации митническите органи са съставили доклад по чл. 22, §6 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. чл. 84л ЗМ, който е съобщен на оспорващия с писмо рег. № 32-846 от 09.05.2024 г. (л. 41-42). На основание чл. 22, §6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския Парламент и на Съвета за създаване на Митническия кодекс на Съюза във вр. чл. 8 от Делегиран регламент на Комисията (ЕС) 2015/2446 за изпълнение на Регламент (ЕС) 952/2013, дружеството-вносител е уведомено в хода на административното производство за мотивите, на които ще се основава решението на митническия орган, в това число, че следва установяване на публични задължения за вносни мита по подадената на 27.07.2020 г. митническа декларация. Подробно са обсъдени фактите по случая и впоследствие са възпроизведени в мотивите на оспорвания административен акт.

С оглед на изложеното съдът намира, че са спазени изискванията на чл. 22, §6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския Парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза, гарантирани са правата на дружеството жалбоподател в производството пред административния орган и не са допуснати съществени процесуални нарушения, които опорочават акта и водят до неговата незаконосъобразност на самостоятелно основание.

Решаваща за изхода от спора се явява преценката за материалната законосъобразност,

респ. обосноваността на оспорваният акт. В тази връзка, съдът, съобрази, че тарифното класиране (определяне на тарифния код) на стоките се извършва въз основа на Общите правила за тълкуване на Комбинираната номенклатура (КН) на ЕС, която представлява предложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (включени в Част първа, Уводни разпоредби, Раздел I на КН и съобразно термините на позициите и подпозициите, както и забележките към разделите и главите на същата. Според Общите правила за тълкуване на КН т. 1 „Текстът на заглавията на разделите, на главите или на подглавите има само индикативна стойност, като класирането се определя законно съгласно термините на позициите и на забележките към разделите или към главите и съгласно следващите правила, когато те не противоречат на посочените по-горе термини на позициите и на забележките към разделите или към главите“. Според т. 6 Класирането на стоките в подпозициите на една и съща позиция е нормативно определено съгласно термините на тези подпозиции и забележките към подпозициите, както и, *mutatis mutandis*, съгласно горните правила при условие че могат да се сравняват само подпозиции на еднакво ниво. Освен при разпоредби, предвиждащи обратното, за прилагането на това правило, се вземат предвид и забележките към разделите и главите. Според т. 3 от Общите правила за тълкуване на КН, когато стоките биха могли да се класират в две или повече позиции, чрез прилагане на правило 2 б) или поради други причини, класирането се извършва по следния начин: а) Позицията, която най-специфично описва стоката, трябва да има предимство пред позициите с по-общо значение. Въпреки това, когато всяка от две или повече позиции се отнася само до една част от материалите, съставлящи смесен продукт или сложен артикул или само до една част от артикулите, в случаите на стоки, представени като комплект за продажба на дребно, тези позиции следва да се считат, по отношение на този продукт или този артикул, като еднакво специфични, дори ако една от тях дава по-точно или по-пълно описание. б) Смесените продукти, изделията, съставени от различни материали или съставени от различни компоненти и стоките, представени в комплекти, пригодени за продажба на дребно, чието класиране не може да бъде осъществено чрез прилагането на правило 3 а), се класират съгласно материала или компонента, който им придава основния характер, когато е възможно да се установи това. При интерпретирането на обхвата на позициите и подпозициите се вземат предвид също така и Обяснителните бележки към КН и Обяснителните бележки към Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките.

Спорният въпрос по делото е дали декларираните стоки следва да се тарифират по позиция 1511 от Комбинираната номенклатура на Европейския съюз, който включва: „Палмово масло и неговите фракции, дори рафинирани, но не химически променени“, или по позиция 1517 „Маргарин, хранителни смеси или препарати от животински или растителни мазнини или масла или от фракции от различни мазнини или масла от настоящата глава, различни от хранителните мазнини или масла и техните фракции от № 1516“. В настоящият случай по-конкретно спорният по делото въпрос е дали процесната стока „П. мазнина RBD IFFCO HQPO 3639“ в МД с MRN 23BG002002106777R9 следва да се тарифира по позиция 1511 или по позиция 1517 от КН на ЕС.

В тази връзка следва да се вземе предвид изводите, направени в Решение по дело

С-292/2023 от 15 юни 2023 г., т. 44 – 46, т.48, 51, 52 и т. 3 на СЕС:

„44. От това следва да се заключи, че основната характеристика на стоките, които могат да попаднат в позиция 1517, е, че представляват „смеси“, а именно продукти, получени от смеси на мазнини и/или масла, или пък „препарати“, а именно продукти, получени от една-единствена мазнина или от едно масло, претърпели обработка чрез способите, които са примерно изброени в съответните обяснителни бележки към ХС. Налага се изводът, че нито в КН, нито в обяснителните бележки към КН или към ХС има индикации, че за да попада в позиция 1517, сместа или препаратът трябва да е претърпял/а обработка, която води до химическа промяна на продуктите, от които е съставен/а.

45. От друга страна, позиция 1511 обхваща както суровото палмово масло и неговите фракции, така и рафинираното палмово масло и неговите фракции, които са рафинирани, но не химически променени. Следователно към тази позиция не спадат палмовите масла, претърпели обработка, различна от рафинирането. В това отношение е ирелевантен въпросът дали съответните продукти са били химически променени в резултат от тази обработка.

46. Следователно, за да се изключи класирането на разглежданите продукти в позиция 1511, е достатъчно да се определи дали те са претърпели някаква обработка, различна от рафинирането, като например текстуриране, което съгласно съответната обяснителна бележка към ХС се състои във видоизменение на текстурата или на кристалната структура на продукта.

48. Предвид изложеното следва да се приеме, че продукт с обективни характеристики и свойства като тези на разглеждания продукт може да спада към позиция 1517, освен ако не се установи друго при проверките, които запитващата юрисдикция следва да извърши по отношение на физическите характеристики на този продукт, в светлината по-специално на твърденията на страните в главното производство по този въпрос (вж. по аналогия решение от 19 октомври 2017 г., Lutz, C-556/16, EU:C:2017:777, т. 53). По-конкретно, за да определи дали посоченият продукт спада към позиция 1511, или към позиция 1517, тази юрисдикция ще трябва да установи въз основа на данните, с които разполага, и на резултатите от извършените от митническите органи изследвания дали този продукт е претърпял обработка, различна от рафинирането.

51. Налага се изводът, че нито КН, нито обяснителните бележки към нея посочват специфичен метод, по който при необходимост би трябвало да се изследва консистенцията на продукт като разглеждания.

52. Въпреки това, дори когато обяснителните бележки към КН изрично предвиждат даден метод, той не трябва да се счита за единствения приложим метод за целите на изследването на съществените характеристики на съответните продукти, като консистенцията им (вж. в този смисъл решение от 12 юни 2014 г., Л. Н. Б., C-330/13, EU:C:2014:1757, т. 51 и цитираната съдебна практика).

53. Следователно, ако считат, че предвиденият в обяснителните бележки към КН метод не води до резултат, който съответства на КН, митническите органи на държавата членка или икономическият субект могат да упражнят правото си да сезират компетентния орган. В такъв случай запитващата юрисдикция е тази, която следва да реши кой е най-подходящият метод за определяне на съществените за класирането на съответните

продукти техни характеристики (вж. в този смисъл решение от 12 юни 2014 г., Л. Н. Б., С-330/13, EU:C:2014:1757, т. 54 и 55). На още по-голямо основание следва да се приеме, че когато приложимата правна уредба не предвижда никакъв метод, митническите органи са свободни да прилагат избория от тях метод, при условие че той може да доведе до съответстващи на КН резултати, което националният съд ще следва да провери в случай на оспорване.“

А вторият диспозитив на решението на СЕС категорично посочва, че Комбинираната номенклатура, съдържаща се в приложение I към Регламент № 2658/87 в редакциите му съгласно Регламент за изпълнение 2018/1602 и Регламент за изпълнение 2019/1776, трябва да се тълкува в смисъл, че: при липсата на дефинирани в тази номенклатура методи и критерии за преценката дали такъв препарат е претърпял обработка, различна от рафинирането, митническите органи могат да избират подходящия за тази цел метод, при условие че той може да доведе до съответстващи на посочената номенклатура резултати, което националният съд следва да провери.

В настоящия случай на първо място следва да се посочи, че експертното заключение на приетата по делото СХЕ, дава категоричен отговор, че мазнината представлява палмово масло, частично хидрогенирано. Тарифирането, извършено от ответника въз основа на експертизата на ЦМЛ е необосновано и неправилно. Методът, използван от ЦМЛ и изготвената от ЦМЛ експертиза не дават ясен и категоричен отговор за качествата на стоката, още по-малко доказват извършването на обработка за модификация на кристалната структура, - т. нар. текстуриране. Формулата, която е използвана в РАП66 не е приложима за други мазнини, освен за маргарин. Времето за рекристализация не е спазено, пробата не е охлаждана правилно. Не е учтена спецификата на охлаждането на палмовото масло в процеса на рафиниране при неговото производство в промишлени условия и това е довело до неправилен извод за определянето на процесната стока като „палмов шортънинг“ и на наличието на крайна обработка – текстуриране. Необоснован е изводът на ЦМЛ, че процесната стока е допълнително модифицирано палмово масло, тоест шортънинг, поради липса на референтни стойности за палмов шортънинг. Въпреки, че стоката е декларирана като частично хидрогенирана палмова мазнина, тя е изследвана с метод, който е предназначен за шортънинги, маргарини, пластични мазнини, тоест процесната стока е изследвана по метод, който не е предназначен за изследване на палмова мазнина.

Важно е да се отбележи, че от изготвената от ЦМЛ експертиза не става ясно как е определена температурата на охлаждане на мазнината и защо е прието, че стайната температура е 25°C при положение, че същата е в границите от 15-25 C, както бе посочено по – горе в съдебния акт. Допълнително следва да се посочи, че в експертизата на ЦМЛ е записано, че „... спрямо вида и твърдостта, които придобива след пълното ѝ стопяване, свободно, спонтанно оглаждане и темперирание отново на 25 C...“, т.е. не е посочено до каква температура е охладен продукта. Нещо повече в коментара на експертизата не се съдържа описание на направеното изследване, а цитати на научна литература, посочени под линия. От страна на ответника не се доказва, че използваният от ЦМЛ метод „РАП-66 (вътрешно лабораторен метод въз основа на AOSC Cc 16-60) кореспондира с метода, посочен в Сертификата – „AOSC Cd 16b-93“, както и че същият е базирани на световно

признати. Видно от самата експертиза на ЦМЛ, в която със звезда „*“ е отбелязано, че лабораторията е акредитирана за неговото използване, поради което той е употребен. Това от своя страна означава, че изначално ответникът е прибягнал към използването на метод, за който е акредитиран, но не и че същият е подходящ за изследвания продукт. По тези съображения, настоящият съдебен състав приема, че от страна на митницата е използван неподходящия за тази цел метод, който не може да доведе до съответстващи на разгледаната, в Решение по дело С-292/2023 г., номенклатура резултати.

Още нещо в представеното по делото писмено становище – стр. 4 ответникът посочва, че „...палмовото масло представлява смес от твърда стеаринова фракция и течна олеинова фракция в съотношение 50:50, които имат различни температури на топене. Олеиновата фракция е течна при стайна температура (с температура на топене 19,4-23,5 С), а твърдата фракция (стеарин) е твърда при стайна температура (с температура на топене 44,5-56,2 С)“. Следователно и при 25 С олеиновата фракция ще продължава да бъде в течно състояние, тъй като стайната температура, както вече бе посочено, е от 16 С до 25 С.

Предвид изложеното следва да се приеме, че процесният продукт представлява палмово масло, частично хидрогенирано и същото съответства на декларираното от оспорвания код КН/код по Т. 1517 90 99 90, тъй като ответникът не успя да докаже, че е използвал подходящ и безспорен метод по смисъла на т.2 от диспозитива на Решение по дело С-292/2023 на СЕС.

Оспореният административен акт следва да се отмени като материално незаконосъобразен и като постановен при неустановяване на всички факти и обстоятелства от значение за спорното правоотношение посредством използване на годни доказателствени способности.

Съобразно изхода на спора и с оглед своевременно заявената претенция за присъждане на съдебно-деловодни разноски от жалбоподателя, съдът счита, че такива му се дължат на основание чл. 143, ал.1 АПК. Поради това ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя направените по делото разноски в размер на 2 270,00 лева, от които 50,00 лв., представляват разходи за заплатена държавна такса, 500,00 лв., изплатено възнаграждение на вещото лице по единичната СХЕ, 800,00 лв. депозит и допълнително определено възнаграждение на вещото лице по СХЕ по настоящето дело и 720,00 лв. със ДДС заплатено адвокатско възнаграждение.

С гореизложеното, Административен съд-София град, Трето отделение, 8-ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 32-189381 от 15.06.2021 г. към MRN № 20BG00100702142R6 от 27.07.2020 г. на директора на ТД Ю. Морска, Агенция Митници, с ново име ТД „Митница Б.“

ОСЪЖДА ТД „Митница Б.“ да заплати на „Милки Груп Био“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], сторените по делото съдебно-деловодни разноски в размер на 2270 (две хиляди и седемдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ:

